Lajtorja

A Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Általános Iskola lapja

XXIV. évfolyam 1. szám 2022. október

A tartalomból

Visszatérő tanáraink Az új elsősök Nyári élményeink
Mesés délután a Tímárházban
Tehetséggondozó tábor

ELŐSZÓ

„Boldogok, akik békét teremtenek, mert ők Isten fiainak neveztetnek.” /Mt 5,9/

Szeretettel köszöntöm a lap régi és új olvasóit 2022 októberében.
Kellemes hangulatú rendezvény színhelye volt néhány héttel ezelőtt iskolánk. Jókedvű felnőttekkel találkozhattunk az előcsarnokban, az ebédlőben, a folyosókon és a tantermekben. 16 gyakorlóiskola több mint 200 pedagógusa látogatott el hozzánk, a Vezetőtanítók és Vezetőtanárok XIV. Országos Módszertani Konferenciájának második napján. A nagyszabású rendezvényt a Gyakorlóiskolák Iskolaszövetsége, a Debreceni Egyetem Kossuth Lajos Gyakorló Gimnáziuma és Általános Iskolája, a Debreceni Egyetem Balásházy János Gyakorló Technikuma, Gimnáziuma és Kollégiuma, valamint a Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Általános Iskola közösen rendezte meg 2022. szeptember 23-24-én. A szakmai találkozó ezúttal a digitális oktatás jó gyakorlatait, a tehetséggondozás új módszereit, a hallgatói képzés mentorálását, továbbá a tanórai és a tanórán kívüli tartalmak és módszerek intézményi gyakorlatát állította a középpontba. Szó esett továbbá a testi és lelki egészségvédelemről, a nemzetközi kapcsolatok nevelésben betöltött szerepéről, és természetesen "Ami kiállta az idő próbáját" mottóval a hagyományos tanórai keretekről - 45 percen belül és túl.
Ami az időjárást illeti, örömmel tapasztaljuk, hogy a Kárpát-medencében a szeptemberi hónap elmúltával is rendkívül kellemes az idő. Remélhetőleg nem kell fűteni az iskola épületét a tanév második hónapjában sem, annál is inkább, mivel a távhő költsége irreális mértékben megemelkedett. Ezzel összefüggésben a 2022/2023. tanévben őszi szünet nem adható ki, ugyanakkor a téli szünet hosszabb lesz a korábban tervezettnél.
A tanév elején kezdetét vette iskolánkban a Békességteremtő Program. Képzéseket tartunk a tanulók, a szülők és a pedagógusok részére annak érdekében, hogy az iskolai zaklatás (Rendszeresen, hosszabb időn át elkövetett, szándékos és tudatos bántalmazó cselekvéssor, melyben a viszonyok kiegyenlítetlenek, a szerepek pedig nem cserélődnek fel.) ellen mindannyian hatékonyan tudjunk fellépni.
Református iskolaként ebben a tanévben is tovább kívánjuk erősíteni kapcsolatainkat a református gyülekezetekkel, ezért a hetedik évfolyamra járó, megkeresztelt református tanulóktól elvárjuk a konfirmációi felkészítésen való részvételt, az alsó tagozatos és az ötödik-hatodik évfolyamos gyermekektől pedig – lehetőség szerint - gyülekezetük rendszeres látogatását.
A KisTK továbbra is Debrecen legnagyobb általános iskolája: a 39 osztályban 1010 diákunk van. Nevelő-oktató munkánknak nagyon jó a híre, legyünk rá büszkék mindannyian! Jó gyakorlatainkat a tanév folyamán az Oktatási Hivatal Bázisintézményeként és a Református Pedagógiai Intézet Kiemelt Bázisintézményeként oszthatjuk meg az érdeklődőkkel.
E sorok írásakor már mögöttünk van az egész iskolának élményt nyújtó zenei világnap, az őszi vigasságok napja, az aradi vértanúk napja, a pályaorientációs nap, a játékkiállítás megnyitója, s készülünk az október 23-i megemlékezésre, valamint a Református Nagytemplomban tartandó reformációi istentiszteletre. Az első negyedévet a Református Iskolák XXIV. Országos Tanulmányi Versenyével zárjuk 2022. október 28-án.
Tanulóinknak és tanárainknak jókedvű és eredményes munkát, a kedves szülőknek pedig sok sikert és örömöt kívánok az egész tanévre!

Ember Sándor
igazgató

Templom a falakon túl

„Vagy nem tudjátok, hogy testetek a bennetek levő Szentlélek temploma…?”
(Pál I. levele a korinthusiakhoz 6,19a)
Azt tudjuk, milyen belépni egy templomba, a Nagytemplomba. Tudjuk, hogy milyen hatással van ránk. Fel tudjuk idézni a templombelsőt, talán még az igehirdetés egy-egy mondatát, az ének és imádság szavait. De milyen lehet az, amikor a templom kiköltözik a falain kívülre?
Ezzel a szándékkal született a Nagytemplom és a Református Kollégium közötti Emlékkertben a reformáció 500. és a Magyar Református Egyház születésének 450. évfordulója alkalmából a 2017. október 31-én felszentelt emlékmű. Ha felkeresed, könnyen felfedezheted, hogy a templom csaknem minden „felszerelése” kiköltözött a szabadba, az emberek közzé, azért, hogy a ház gazdájára, Istenre mutasson. Központi része a reformáció korában tűzvésztől megrongált András templom gótikus épületét jeleníti meg. Az átjárható, 6 méter magas, háromszög formájú vörösmárvány tömb belső ívében gótikus bronz ablakrács töredéket láthatsz. Tetején a legelterjedtebb református toronydísz, egy nyolcágú „Kálvin-csillag” áll. Egyik oldalán a főnixmadarat, amely Debrecen városának a sokféle veszedelemből és pusztulásból való megújulását jelképezi, a másik oldalán pedig a halálból feltámadt győztes Jézus Krisztusra mutató „Agnus Dei”, az „Isten Báránya” ábrázolást találod. Az Úrasztala és a kőből készült templomi padok is az emlékmű részei. Az Úrasztalán bronz úrvacsorai kehely és bortartó kanna, kenyérosztó tál, és nyitott Biblia áll. A nyitott Szentírás Isten igéjének fontosságára, az egyik kőpadra tett

Asztalos Ida 2.b alkotása

énekeskönyv a 90. zsoltár kezdősorával pedig a gyülekezeti éneklés jelentőségére emlékeztet.
A templom persze másként is kiköltözhet a falai közül. Hiszen az istentiszteletet követően, miután kilépünk a templomból, magunkkal visszük Isten igéjét a szívünkben, a szavainkban, vissza az iskolába, a családba, a munkába, a tanulásba, az életbe. Az Igét, ami formál és visszaformál minket, és talán általunk másokat is.
Isten áldja meg az életünket, hogy az Ő Igéje bennünk és általunk, a templom falain túl, Őrá mutathasson!

Szilágyi Tamás
lelkész

Visszatérő tanáraink

Tóth-Heinrich Adrienn, Adrienn néni vagyok. Tanulmányaimat a Debreceni Egyetem történelem és pedagógia szakán végeztem. 2014 óta dolgozom pedagógiai asszisztensként a Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Általános Iskolában. Debrecenben élek férjemmel és 3 éves kislányommal. Az elmúlt három évet otthon töltöttem kislányommal, aki szeptemberben kezdte az óvodát. Az óvodakezdéssel egyidőben én is visszatérhettem az iskolába.

Élesné Nagy Mariann Fruzsina vagyok, de a gyerekek és a kollégák Fruzsi néninek hívnak. Egy hosszabb időszak után - amikor is a kislányaim születtek - most tértem vissza az iskolába. Természettudományt és biológiát tanítok a felsőtagozat minden évfolyamában, és az 5.a-nak vagyok az osztályfőnök-helyettese. Szabadidőmben szeretek a családommal kirándulni, olvasni és társasjátékozni. Kedvenceim a kooperatív társasjátékok.

Iván Aurélné Durda Viktória vagyok, az 1.b osztályfőnöke. Lassan 20 éve tanítok a Kölcsey Ferenc Református Gyakorló Általános Iskolában. Minden alkalommal izgalommal várom az elsősöket, akik szinte óvodásként érkeznek hozzánk és a velük töltött két év alatt igazi iskolásokká válnak. Nagy hangsúlyt fektetek arra, hogy az osztályomba járó gyerekek szerető és megértő közösségben töltsék mindennapjaikat. A református szellemiség és a hit iránytű ebben a törekvésemben. Közösen ismerjük meg a írás, az olvasás, a számok, a hangjegyek és a rajz alapjait, közben pedig sokat tanulunk a természetről és kicsit saját magunkról is. Sokat tanulok én is tőlük, hogy aztán az itt szerzett tapasztalatokat hasznosítsam négy gyermekem nevelésében is. Bízom benne, hogy erős, szerető közösséget formálunk közösen a mostani 1.b osztályból is.

Az új elsősök

1. a Osztályfőnök: **Németh Edit**

Bakó Georgina, Becs Gergely Zsombor, Buzai Izabella, Csontos Ervin, Csorba Zoé, Csukás Tímea, Dezső Janka, Diviánszky Bátor, Domonkos Áron, Franczia Jázmin Adél, Gábor Melinda, György Olívia, Hajnal Vencel, Horváth Máté, Iván József Barnabás, Jenei Bence, Juhász Boglárka, Kakasi-Zsurka Sándor Balázs, Károlyi Eszter, Lassú Aliz, Nagy Melinda Éva, Oláh Nándor, Papp Boróka, Pfliegler Domonkos, Rákó Lara Hanna, Rigán Boglárka, Szabó Maja Tímea, Tóth Hella Karolina, Vida Csaba Balázs, Vizeli Vajk

1.b Osztályfőnök: **Iván Aurélné Durda Viktória**

Bacsa Gréti, Bagaméri-Janik Sára, Bagdi Bence, Bíró Zoltán, Budaházi Emili, Buglyó Attila, Clausson Hazel Ann, Dzsunyák Dávid Csaba, Fábi Horka Ákos, Füredi Julianna, Kádár-Fischer Lily, Kállai Abigél, Kiss-Meretei Adorján Gábor, Lajtman Lénárd, Lakner Kristóf, Lovas-Kiss Kamilla, Mizsák Márton, Perge Julianna, Szabolcsi Levente, Szoboszlai Áron, Szőllősi László Dániel, Valu Eliza, Varga Vencel Ferenc, Virág Dániel Attila

1.c Osztályfőnök: **Kiss Edit**

Ambrus-Nagy Adél, Ambrus-Nagy Bora, Bécsi Erzsébet, Bécsi Jakab, Béri Dália, Bihary Botond, Csipkés Bálint, Dias Ferreira Olivia, Dobos László, Erdei Gréta, Fábry Zalán, Ferenczi Áron István, Fülöp Dávid, Gőz Leona, Hornyák Zsolt, Ilyés Zoé Emma, Kovács Ágoston, Látkóczki Vince, Molnár Bea, Püski András, Sólyom Áron, Szatmáry Szonja Borbála, Székely-Dobi Hunor, Szufelják Máté, Tacsi Attila Huba, Tar Péter Noé, Telek Milán, Telek Szofi, Thold Boróka Sára, Varga Dániel Vilmos, Vizeli Dorka

1.z Osztályfőnök: **Feszner Mónika**

Bakó Dávid Kende, Asztalos Ákos András, Bódi Tamás, Csonka Fanni Mimi, Dancsó Mózes, Ecsedi Luca, Istenes-Perumal Ariella, Katona Anna Dorka, Kiss Bianka, Kolbe Ádám Lukács, Komódi Tímea, Kovács Olivér István, Nagy Boglárka Panna, Nagy Éda Anna, Németh Szofi Elza, Pápai Zétény, S. Tóth Ádám, Szabó Hanga, Szatmári Gergő, Szoboszlai Tamara, Varga-Bézi Zora

„Le a cipővel! Éljen a mezítláb!” Nyári tábor a Duna partján

Egyszer volt, hol nem volt, még 2021 őszén: az akkori 8.z és 8.c osztály Erdélybe utazott. A kirándulás alatt olyan jól érezték együtt magukat, hogy úgy döntöttek, nemcsak az osztálykirándulásra szeretnének közösen menni, hanem egy iskolán kívüli nyári táborba is. Ezt a tábor sikerült megszervezni, így a két osztály legnagyobb örömére, újra együtt utazhattak.

Ez a pár sor eddig úgy hangzik, mint egy mese. Pedig bizony ez nem mese, hiszen ez pontosan így történt! Annyira könnyen megtaláltuk a közös hangot, hogy az erdélyi és az osztálykirándulás után elhatároztuk, hogy közösen megyünk táborozni. Négy csodajó, vicces és nyitott tanár segített nekünk megszervezni ezt a tábort, sőt, bevállalták, hogy el is kísérnek minket. Ők pedig név szerint, Mercsné Juhász Anikó néni, Péntek Fanni néni, Vértessy Balázs bácsi és Szécsi Péter bácsi.

33-an érkeztünk Dunabogdányba június 25-én. Már aznap elkezdődtek az viccesebbnél viccesebb és izgalmasabbnál izgalmasabb pillanatok. A szállás elfoglalása után már rögtön a partra vágytunk, s mivel az csak pár perc sétára volt, tényleg semmi és senki sem tudott minket visszatartani. :) Még a sötét esőfelhők sem, hiszen annyira jól éreztük magunkat már az első perctől, hogy nem volt olyan felhő, ami egy kicsit is kedvünket szeghette volna.

Rengeteg programban vettünk részt, de bőven maradt időnk csak beszélgetni, játszani és a Dunában fürödni. Voltunk túrázni is, nem is egyszer. Sikeresen feljutottunk a Prédikálószékre és annak ellenére, hogy ez nem egy könnyű túra, a jó társaságban nem tűnt olyan nehéznek. Másnap a Rám-szakadék túráját teljesítettük. Olyan jól szórakoztunk, hogy még a beázott cipők sem vették el a kedvünket.

Egyik éjjel olyan őrült ötletünk támadt, hogy a napfelkeltét a Duna partról nézzük és kora hajnalban fürdünk. Ezért jobbnak tartottuk, ha inkább le sem fekszünk aludni, így hajnali 4 után is csak kártyáztunk és viccelődtünk. Bármennyire is fáradtak voltunk a hajnali fürdőzés után, nem bántuk meg, mert kár lett volna az együtt tölthető időnek egy percét is alvással tölteni.

Szükség volt azért pihenőnapokra, amiket egészen naplementéig a parton töltöttünk: röpiztünk, fociztunk, Antoni Gaudít felülmúló homokvárakat építettünk, kártyáztunk, egyszóval, roppantul jól éreztük magunkat!

A reggelit, ebédet, vacsorát mindig mi készítettük a tanárokkal, de sosem maradtunk éhesek. A bolognaitól a mákos-diós tésztán keresztül a palacsintáig mindenféle jót ettünk.

Az esték is mindig tartogattak meglepetéseket. Balázs bácsiékkal karaokeztunk, elmeséltük a tanároknak a legjobb puskázási módszereket, beavattuk őket vicces titkokba, vagy csak egyszerűen hajnalba nyúlóan beszélgettünk, kacagtunk a 8 év alatt összegyűlt vicces történeteken. Emlékezetes volt, amikor este kimentünk a partra és a tábortűznél szalonnát és virslit sütöttünk, ukulele mellett énekeltünk, beszélgettünk, csillagokat néztünk és rengeteget, de tényleg rengeteget nevettünk.

Az utolsó nap délelőttjén még megálltunk bobozni Visegrádon, majd ezután már tényleg hazafelé vettük az utat, de higgyétek el az az út sem telt unalmasan. :)

Szerintem a legjobb dolog a táborban az volt, hogy nem volt olyan, hogy 8.z vagy 8.c, sem olyan, hogy fiúk vagy lányok, itt csak egy nagy csapat volt: MI. Ha valami felejthetetlen, akkor ez a tábor tényleg az. A hét alatt a barátságok még szorosabbak lettek, a esetleges korábbi nézeteltérések eloszlottak. Úgy mentünk haza, mint egy nagy, összetartóbb igazi család. A 8 év alatt nem éreztem ilyen jól magam, nem nevettem ennyit, pedig a mi osztályunk nem az unalomról és a komorságról volt híres.

Úgy érzem, ez a tábor tökéletes befejezése volt a 8 évnek. Sőt igazából nem is a befejezése, hanem egy új időszaknak a kezdete. Annak az időszaknak, amikor lehet, nem látjuk egymást nap mint nap, de ha összefutunk valahol, akkor biztosan leállunk beszélgetni, és a végén az lesz belőle, hogy úgy telik el kora délutántól késő estig az idő, hogy észre sem vesszük (tapasztalatból mondom :)). Sőt nem is feltétlen szükséges találkozni a másikkal, elég, ha egy képről, vagy bármiről eszünkbe jut, hiszen biztos vagyok benne, hogy akkor visszatérnek az régi, de annál szebb emlékeink, és az is kétségtelen, hogy a szánk nem lefelé, hanem nagyon is felfelé fog kanyarodni a felejthetetlen tábornak köszönhetően.

Magura Sára

Amikor először hallottam, hogy nekünk 8z-seknek lehetőségünk van nyári táborba menni a 8c-sekkel, meglepődtem, mert nem gondoltam volna, hogy ezt megélhetjük.

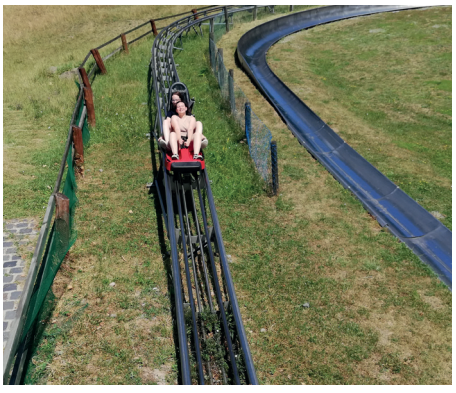
A második félévben vészesen repült az idő, felvételi, táncvizsga, ballagás, beiratkozás … és már pakoltam a bőröndömbe … s június 25-én reggel találkoztam a „2. családdommal” és irány Dunabogdány!

Miután megérkeztünk, mindenki elfoglalhatta a szobáját és kipakolhatott. Szállásunk egy „retro”, de tiszta ifjúsági szálláson volt. Első este szalonnát sütöttünk a Duna partján. Fantasztikus életérzés volt körbeülni a tüzet és beszélgetni a többiekkel. Mivel a Duna parton voltunk, magától értetődő, hogy nagyon sokat strandoltunk, ami a nagy forróságban élvezetes volt. Persze, ki ne hagyjam a bohóckodást, a végtelen mennyiségű vízicsatát, amelyek még be sem fejeződtek az egyik „ellenféllel”, már szemben találtad magad a következővel, a homokvárépítést, azt, ahogy a lányok egymást temették be a homokba sellőnek. Aztán azt se, hogy csak hevertünk a parton és beszélgettünk, vagy hogy egyik reggel Péter bácsival lementünk a partra napfelkeltét nézni.

Persze a strandolás mellett jutott idő társasjátékokra, palacsintasütésre, fagyizásra is. Két gyalogtúrán is részt vettünk, az egyiken a Prédikálószékre gyalogoltunk fel (14km) a másikon pedig a Rám-szakadékban jártunk (10km).

Néha úgy éreztem magam, mintha visszamentem volna az időben és újra kisgyerek lehetnék. Nagy kedvencem volt, amikor esténként már pizsamában egymás ágyán ülve ment a dumcsi, ez sokszor elhúzódott hajnalig is.

Az utolsó este, szalonnasütés közben visszamentem a szállásra takarókért. Felmentem a szobámba, hogy kisebb helyzetjelentést

adjak a napomról anyának. Hirtelen azon kaptam magam, hogy szipogok a telefonban. Ráeszméltem, hogy soha többet nem lesz ilyen alkalmunk.
A hét fénypontja az utolsó délelőtti bobozás volt Visegrádon! Csak úgy száguldott a "jármű" Lilcsivel meg velem, szegény először eléggé meg volt ijedve, de aztán hozzászokott a sebességhez. Ez is egy hatalmas élmény marad.
A búcsú iszonyatosan nehéz volt! Hazafelé az úton zenét hallgattunk, de már rajtunk volt az a tipikus nyomott hangulat, a zsigereinkben éreztük, hogy lassan vége. Amikor leszálltunk a buszról, sírva búcsúztunk el. Lezárult egy korszak az életünkben, és megkezdődött egy másik.
Hálás vagyok azoknak, akik lehetővé tették nekünk ezt a csodálatos hetet!

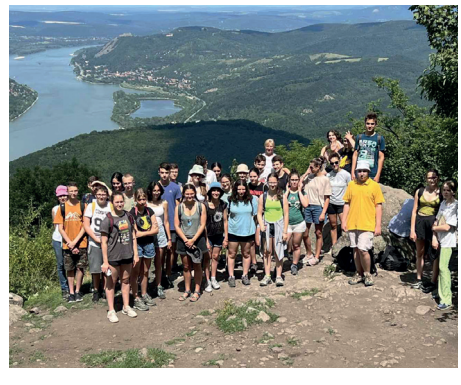
Papp Linda

Amikor februárban a barátaimmal felvetettük Péter bácsinak, hogy ballagás után csinálhatnánk egy tábort, hiszen olyan jó volt az erdélyi út is, még nem is gondoltuk, hogy amiben részünk lesz, az nem csak pár bulis nyári pillanat, hanem egyenesen az a regénybeli, eszményi utazás, amiről biztos, hogy az unokáinknak is mesélünk majd. Számomra hihetetlenül vicces és bensőséges volt, hiszen nem holmi ismeretlen csoportokkal, hanem az ez alatt a nyolc év alatt családdá nőtt osztályunkkal és a nem kevésbé csodás z-sekkel tölthettem ezt a hat napot.
Most, ha erőlködnék, sem biztos, hogy fel tudnám idézni, melyik nap hogy is telt. Buszunkkal június végén egy szombat kora délután felszabadultan érkeztünk meg a szállásra, egy nyolcvanas évekbeli diákszállóba, ami egy energiákkal teli és nem túl felelősségteljes nyolcadikosnak maga a Kánaán! Folyamatos nevetéstől, lábdübörgéstől és zenétől zengett a ház, de most, hogy visszacsöppentünk az iskola monotonitásába, úgy gondolok vissza rá, hogy bármeddig tudnám hallgatni ezeket a vidám hangokat.
A szobámon öt barátnőmmel osztoztam, voltak emeletes ágyak, kiégett villany a zuhanyzóban, valaki, aki mindig horkol vagy álmában beszél (khm…én...), szóval a szokásos felállás. Mégis, minden este, mikor visszatértünk a szállásra, boldogan és hálásan bújtam ágyba, és mindig nagyon kényelmesen aludtam.
A napjaink hasonlóan teltek, (nem túl kora) reggel arra ébredtünk, hogy a Péter bácsi által üzemeltetett néhány fakanál és lábasfedél nem túl szimfonikus hangja hallható az ajtónk elől. Ilyenkor általában kibálva könyörögtünk még egy kis alvásért (nyilvánvalóan szentségtörés lett volna, ha hajnal kettő előtt fekszünk le, ezért mindig addig húztuk az alvást, amíg lehetett).
A reggeli készítésében mindig más-más csapat segített, és ők is terítettek. Szendvicseket és teát, vagy szörpöt reggeliztünk, a szendvicsből csomagoltunk magunknak a nap többi részére, főleg, ha kirándultunk valahova. A Prédikálószékre (8 óra gyötrelmes gyaloglás nagyjából Mordorba, de legalább vicces volt) és a Rám-szakadék - ilyen gyönyörű túrán még nem is voltam, mintha valami trópusi erdőben sétáltunk volna!
A délutánokat a Dunánál töltöttük. Ez volt a tábor egyik legidillibb része: a táj festői volt, a víz langyos, a parton finom szemcsés homok és (bár ez nem feltétlenül jó dolog, de) nem voltak nálunk hangosabbak a Duna mellett. Sokat úsztunk, napoztunk, röpiztünk, drága sült krumplit ettünk és (a kedvencem ez volt) egymás nyakába másztunk és megpróbáltuk a másikat a vízbe dönteni. Csupa iszap lettünk a végére.
Esténként általában az étkezőben maradtunk zenét hallgatni, enni, beszélgetni és kártyázni. Az egyik éjszakát végigkártyáztuk, a Barbie-s Uno emléke a szívemben él. Amikor épp nem bent voltunk a házban a barátaimmal, kiültünk beszélgetni Péter bácsival, és be kell vallani, nagyrészt ezért is mentünk a táborba. Nagyon tudnak hiányozni azok a beszélgetések az életről, zenéről, a barátságokról és igazából bármiről, amiről épp beszélni akartunk. Az egyik ilyen beszélgetés után, mikor éjszaka visszamentünk a szobánkba, el se tudtunk aludni, ez volt az Uno-s után a másik esténk, amikor reggel hétig beszélgettünk.
Szalonnát sütöttünk a parton, aminek a hangulata egyedülálló volt: zenéltünk, énekeltünk, s a tűz narancsos fénye táncolt a Dunaparton. A lucskos iszapban mászkáltunk mezítláb a sötétben nevetve, vagy épp a közeli ligetben bújtunk el együtt sírni, hogy vége… - mintha senki sem hallotta volna…
Rengeteg minden történt, egy regényt lehetne írni róla, mire emlékszem vissza szívesen, de remélem, ez a kis beszámolóm is megteszi. Ez a tábor a nyaram, sőt, az életem egyik legjobb élménye volt, nem lehetek elég hálás érte a tanáraimnak és a barátaimnak.
Mindenkinek őszintén ajánlom, hogy ha van hozzá kedve és ereje, győzze meg a tanárait, hogy ballagás után menjenek el egy ilyen kirándulásra! Mindenképp maradandó élmény lesz!

Illés Réka

Családi nap

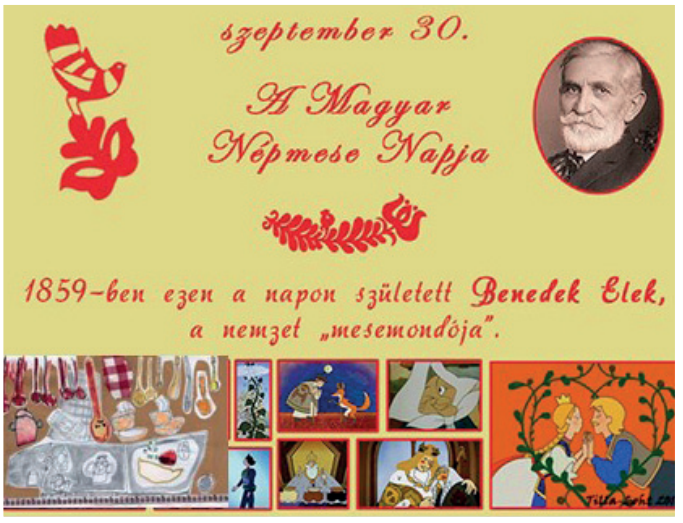
Szeptember 4-én a 4. a osztály tanulói a szüleikkel együtt kirándulni indultak a bánki Arborétumba.
Amikor megérkeztünk, a szüleink lepakoltak és beszélgetni kezdtek, mi pedig elfoglaltuk a játszóteret. Egyik osztálytársunk elhozta a házikedvencét: Nyusz-muszt, a nyuszit. Mikor megérkezett Márti néni és Nóri néni, felkerekedtünk, hogy kiránduljunk. Először a kilátót néztük meg. Azt játszottuk, hogy mindig ledobtunk egy repülőt a kilátó tetejéről. Néha fennakadt egy fán, de pár apuka ledobta ágakkal.
Mikor visszaértünk az asztalokhoz, beborult az ég, ezért hazamentünk. Nagyon jó volt ez az osztálytalálkozó!

Fekete Nóra, Püski Panna, Kozma Veronika
4. a osztályos tanulók

Mesés délután a Tímárházban

Szeptember 30-án, Benedek Elek születésnapján van a Népmese Napja. Ebből az alkalomból a 3. c osztály ellátogatott a Tímárházba, ahol egy „mesés” foglalkozáson vettünk részt.
Először bementünk egy jurtába, ahol Dani bácsi mondott egy mesét. A mese címe: A kőleves. Nagyon viccesen mesélte el hogyan főzött a katona finom levest egy kőből. Ezután mi is főztünk a jurtában egy játék levest. Ebbe a levesbe mindenféle butaságot beleraktunk, például: csokit, gumicukrot, epret, de véletlenül víz nem került bele!
A mese után elmentünk medvét vadászni. Persze nem igaziból, hanem csak egy játék keretein belül. Nagyon élveztük, ahogy le kellett győzni a különböző akadályokat, pl. mocsarat, hegyet, vizet, addig amíg eljutottunk a medve barlangjáig. Ott pedig jól megijedtünk a medvétől, és visszafutottunk a kiinduló pontra.
Végül, de nem utolsó sorban, mivel nagyon szép idő volt, kimentünk az udvarra. Ott még játszottunk egy BUMM-os játékot. Itt a játékvezető rámutatott valakire, akinek le kellett guggolni és a mellette állóknak szembe kellett fordulni és egymásra célozva BUMM-ot kiáltani. A szabály az, hogy aki később mondja a bummot, az kiesik a játékból és leguggol.
Nagyon kellemes, jó délutánt töltöttünk el a Tímárházban. Reméljük, máskor is elmegyünk!

Asztalos Eszter, Kovács Aliz, Krizsán Liliána 3.c

Református EGYMI Országos Értéktermő Tehetségközpontja szervezésében, fizika tehetséggondozó tábor

Helyszín: Lévay József Református Gimnázium és Diákotthon

Az éves tehetséggondozó órák után lehetőségünk nyílt a miskolci táborban való részvételre. Tibi bácsi ösztönzésére éltünk vele. Hétfő délután indultunk el Miskolcra, és egy kis utazás után megérkeztünk a Lévay József Gimnáziumba, ahol a kollégium szobáiban szálltunk meg. Már a tábor elején megismerkedhettünk a többi gyerekkel és a tanárral, akik vezették a tábort.
Két csoportra voltunk osztva, beállítottság szerint. Mi a reálos csoportba kerültünk, így a héten új, fizikával kapcsolatos ismeretekre tehettünk szert, amit a csoportvezető jól és érthetően magyarázott el. Miután megismerkedtünk a projektekkel, volt lehetőségünk megépíteni őket legoból, vagy az általában ház körül megtalálható dolgokból. Építettünk generátort, mikroszkópot, kisebb szélerőművet és napelem cellát úgy, hogy mindegyik működőképes legyen.
A „tanulással" töltött idő nagyon lazán telt és a kísérleteket is mind élveztük.
A héten természetesen voltak szervezett programok, amik keretében eljuthattunk például a Miskolci Vadasparkba vagy a Bükki Planetáriumba.
Egyik tanár sem volt szigorú, gofrizni és fagyizni is elvittek minket.
Kellemes volt a társaság és nagyon jó volt a hangulat.
Hálásak vagyunk Tibi bácsinak, amiért lehetőségünk volt eljutni a táborba és reméljük a következő nyári szünetben is mehetünk.
Mindenkinek ajánljuk, aki a nyár alatt szeretné bővíteni a tudását, és szeretne új embereket megismerni az ország bármely részéről.

Gábor Nóra, Lippai Petra 8.b

Gáll Sarolta 4.z alkotása

Erdei vándortábor

Az Aktív Magyarország program keretében szervezett vándortáborokban országszerte többezer felsős és középiskolás járja a tizenkét túraútvonal egyikén a természetet. Az egykori és mostani kistékások – többnyire a Debrecen–Nagyerdei Református Egyházközség fiataljai – idén a Bakonyt fedezték fel.
Az idei Vándortábort július 27. és augusztus 2. között szervezték meg.
Először is, van valami, amit az elején tisztáznunk kell: ez a tábor kemény és megerőltető. Tehát a kipróbálását csak olyanoknak ajánljuk, akik szeretik az akár 18-20 kilométeres túrákat is. De! Ez a tábor nagyon szórakoztató is, és sok érdekeset mutat a természet biológiaórán túli oldalából. Bevezetőnek ennyi elég, és most következzék a 2022-es bakonyi vándortábor leírása.
1. nap: Az első nap bő fele vonatozással telt. De senki se gondolja, hogy egy vonatút (egy-két átszállással tarkítva) nem lehet szórakoztató. Csak tudnod kell, hol keresd a szórakozást! Miután megérkeztünk bakonybéli szálláshelyünkre, következett a szabályok tisztázása, és a tábor menetének felvázolása. Ezután – nem várt módon – ajándékosztás következett. Ez engem, akinek ez az első ilyen tábora volt, eléggé meglepett, mivel az ajándékozás általában a táborok végén szokott lenni. Egy pólóval, kulaccsal, hátizsákkal és egy tábori füzettel gazdagodtunk. Végül, a nap zárásaként megnéztük az egyik legfontosabb bakonybéli látnivalót, a Borostyán-kutat, Szent Gellért hétéves remeteségének helyszínét.
2. nap: Ez a nap a leghosszabb túra napja volt. A felkelés és a reggeli után megkaptuk az úgynevezett „úticsomagot", amely az aznapi ebédet tartalmazta. Minden nap ilyet kaptunk. Úticélunk a kőris-hegyi Vajda Péter-kilátó volt, ahonnan a tábori füzet szerint „a Balaton csillogó víztükrét" és „a Pannonhalmi Főapátság épületegyüttesét" is kellett volna látnunk. Hát, nem láttuk. De azért szép volt a kilátás, ha a kilátótól 10 méterre álló hatalmas katonai lokátort nem vesszük számításba.
3. nap: Az egyes táborhelyeken töltött pár nap után mindig helyváltoztatás volt. Ezen a napon tehát elhagytuk a bakonybéli szálláshelyünket. Reggel jött egy kocsi, amire a nagy, ruhákkal teli

zsákokat pakoltuk, hogy ne kelljen az erdőn keresztül a hátunkon cipelni. Mielőtt továbbmentünk volna a huszárokelőpusztai táborba, megnéztük a PaCsi-nak becézett Pannon Csillagdát, és a bakonybéli tájházat is.
4. nap: Ez a nap a pihenés napja volt. A délelőtt kézműveskedéssel, íjászattal és zuhogó esővel telt. Délután számháborúztunk, amit mindenki annyira élvezett, hogy vacsoráig abba se hagytuk.
5. nap: Az ötödik napon megint táborhelyet váltottunk, és a következő, egyben utolsó szálláshelyünk, Hubertlak felé vettük az irányt. Ez az út mindössze 4 km-t jelentett, ezért egy kicsit kibővítettük, és megnéztük a bakonyi Gyilkos-tavat és az Ugodi-kilátót.
6. nap: A hatodik nap reggelén többen arról számoltak be, hogy szarvas volt a táborban éjszaka. Ez sokakat lelkesített, és volt, aki egész nap a szarvasokat kereste. Aki így tett, jó alkalma volt rá, mivel aznap egy viszonylag hosszú utat tettünk meg. A Witt-kilátóhoz mentünk, ahonnan a környező gyönyörű hegyeket és erdőket láthattuk. Este aztán a szarvasok újfent meglátogattak bennünket.
7. nap: Ez volt az utolsó nap, amely a búcsúzás miatt mindenki szívébe egy kis szomorúságot vitt. De volt valami, ami mégis feldobta a napot. Az utolsó felvonás az úgynevezett „vándorrá ütés" volt, ami azt jelentette, hogy azokat, akik először voltak ebben a táborban, hivatalosan is befogadták az erdei vándorok közé. Ezután csoportkép következett, és bár fájó szívvel, de elhagytuk Hubertlakot. Ismét elindultunk Bakonybél felé, ahonnan busz vitt minket az első állomásra.
Összegzésként azt mondhatom, hogy ez egy nagyon jó tábor, és ajánlom mindenkinek, aki szereti a természetet és a kiadós túrákat. Én először voltam, de nem bántam meg, ha tehetem, újra vállalkozom.

Németh Máté 7.b

Szabó Magda és én

Először volt osztályfőnököm, Szalay Marika néni ismertetett meg Szabó Magdával, tőle hallottam először a Bárány Boldizsárt. Tudtam, hogy vannak még gyerekeknek írt könyvei, de azokat otthon még nem olvastuk akkor. Aztán egy szép korataveszi napon nagymamám barátnője küldött egy cikket, amelyben a Csokonai Színház 8-10 éves gyermekszereplőket keres Szabó Magda: Für Elise c. produkciójához. Azonnal kedvet kaptam hozzá és anyukámmal elkezdtünk készülni és elolvastuk a regényt.
Három fordulós meghallgatás következett, és mindegyik után egyre inkább azt éreztem, hogy már nem tudnék „csak úgy" hazamenni, már nem tudom lazán kezelni, hogy bekerülök-e vagy sem a darabba! Az első alkalommal egy helyzetgyakorlatban kellett megmutatni, hogy tudunk spontán módon, rögtönözve játszani, a második fordulóban már Anna nénivel (Rácz Anna a színmű rendezője) közösen a szövegkönyvből olvastunk fel. Végül énekelni kellett egy szabadon választott dalt és verset mondani, ami nagyon tetszett nekik, mert humoros írást, Lackfi János: Lányok dala című versét vittem. A dal a Nyomorultak c. musicalből a Váracska című volt, ami pedig a darab zeneszerzőjének, Dargó Gergelynek tetszett annyira, hogy először Cili, Szabó Magda fogadott testvére szerepére javasolt, mivel Cilinek énekelnie is kell az előadásban.
Így kezdődtek meg a próbák tavasszal. Néhány alkalom után Anna néni kérte, hogy most kísérletképpen cseréljenek szerepet a lányok, mert szeretné úgy is megnézni. Így lettem és végül maradtam kis Magda, mert ő is úgy látta, ahogy én éreztem, hogy Magda szerepe sokkal inkább illeszkedik a karakteremhez, mint Cilié. Ebből adódóan mind a két szerepet megtanultam, de Cili szerepét átadtam játszótársamnak, a Bolyai Általános Iskolába járó Élek Lillának, akivel igazán testvérekhez illő, jó barátságba kerültem!
A próbák során a színészek és a darab színpadra állításában segédkező emberek meglepően gyorsan befogadtak, a hangulat nagyon családias, szeretetteljes szinte az első naptól fogva. Az öltöztetőtől a fodrászokig, az ügyelőktől a hangtechnikusokon át a rendezőasszisztensig mindenki segítőkész és igazi csapatjátékos! Nagyon szeretek közöttük lenni!
Anna nénivel, a rendezővel is egy különleges kapcsolat alakult ki, nagyon szeretem és tisztelem őt, sokat tett azért, hogy ez az előadás az emberek szívét megdobogtassa. Eleinte rengeteg kérdésünk volt hozzá, de ő végtelen türelemmel válaszolt a sokadikra is, mert érezte, hogy mi is csak a legjobbat szeretnénk nyújtani! Ő is játszik egyébként a darabban. Szabó Magda egyik tanítóját alakítja, ő az egyik „Illatos hölgy". Érdekes lehet, amikor megszólal a színpadon és ezáltal Meryl Streep jelenik meg előttünk, mivel Anna néni gyakran kölcsönzi a hangját a népszerű amerikai színésznőnek!

Azóta az írónő több művével is megismerkedtem, és részt vettem a debreceni éveit bemutató tematikus sétán is, ahol sok érdekességet hallottam. A szívemhez legközelebb álló történet éppen akkor esett meg, amikor Szabó Magda velem egykorú volt. Betegeskedő gyerekként sokat hiányzott az iskolából. A konfirmációra sem tudott az osztállyal együtt menni, tőlük külön került rá sor. Bár mindig is eszes gyerek volt, de ott annyira izgult, hogy zavarában elfelejtette az Apostoli Hitvallás szövegét. Annyi jutott eszébe, hogy „Hiszek egy Istenben, Mindenható Atyában…" ezután lefagyott. Ekkor a lelkész, aki a konfirmációt vezette szelíden megszólalt: „És ha jól meggondoljuk, ennyi éppen elég is."
Külön öröm számomra, hogy kettős szereposztásban játszunk, és két iskolatársam is szerepel a Für Elise-ben: Kakasi-Zsurka Emma a másik kis Magdát, Juhász-Bölcskei Júlia pedig a másik kis Cilit alakítja.
Az előadás közben megismerhetjük a régi debreceni református diákéletet és az 1920-as évek nehéz körülményeit, Szabó Magda és a hozzá közelálló emberek sorsát.

Szeretettel várunk minden kedves iskolánkban dolgozó felnőttet és diáktársunkat az előadásokon!

Bacsa Hédi 5. b

Tóth Marcell 2.b alkotása

Diákjaink tollából

Ősz

Hullik a levél
Sárga, bordó és barna
Lassan földet ér

Juhász Bíborka 3.e

Térkép

Nagyon izgalmas
Színes jelekkel teli.
Jó nézegetni.

Gőgh Konrád 3.e

Dezső Kata 2.b alkotása

Makó Liza Gréta 2.b

Az én kisállatom

Szeretem a kisállatom,
ezért mindig gondozgatom.
Vigyázva szépen sétáltatom,
a természetben vele futkározom.

Fekete Nóra 4.a

Az én kiskedvencem

Van egy kutyám, neve Riki,
Olyan cuki, olyan kicsi.
Elég Riki a játékból,
nem látszol ki a nagy koszból.

Gyerünk haza a házba,
gyerünk haza vacsorára.
Kapsz pár szem tápot,
az majd elég lesz, meglátod.
Ezt ha mind befalod,
tele lesz a pocakod.
Menj szépen pihenni,
meglásd milyen szépek lesznek az álmaid.

Major Csenge 4.d

Ember hű barátja

Ő az én kis kedvencem,
nagyon - nagyon szeretem.
Sokat játszunk vidáman,
természetben, vigyázva.
Sokat – sokat gondoztam,
mikor megkaptam, bolondoztam.
Ő a legjobb kisállat,
úgy hívom hogy Ficánka.

Zsigmond Anna Dorka 4.a

Tóth Marcell 2.b alkotása

Nyári élményeim

Első élményem, hogy részt vettem a Paripa Csárda mellett egy egyhetes táborban.
A csoport huszonkét gyerekből, lányokból és fiúkból állt. Éva néni és Ricsi bácsi volt a tábor vezetője. nap, mint nap remek programokat szerveztek. Az utolsó két éjszaka ott is aludtam. Nagyon jó volt.
A második élményem a református tábor. Ebben Dorcival és a pingpongos barátnőmmel vettem részt. Tanultunk az emberi test működéséről. Minden nap volt istentisztelet. Sokat énekeltünk és az egyik napon állatkertben is jártunk. Szanticskán is voltunk. Minden évben nagyon várom a szanticskai nyaralást. Négy család nyaral együtt, és mi, gyerekek azt csinálunk, amit akarunk. Például lovagolhatunk., beszélgethetünk és kézműveskedhetünk. Az egyik nap például kirándultunk Regécre, a várhoz.
Ezen kívül voltam egy agyagozós táborban is. Ez a tábor csúcsszuper volt. Minden nap agyagoztunk, rajzoltunk. Készítettünk szerencsekavicsot, agyagtálat, varázsképet. A Lúdas Matyi meséből agyagból libát és lovat. A kézműveskedés mellett voltunk falat mászni, lőttünk sportpuskával, bőrig áztunk, biciklitúráztunk és egy farmra is elmentünk.
Egy napot Nagymacson töltöttem Mari nénivel, akik kecskékkel foglalkozik. Nagyon édesek voltak a kis kecskegidák is. Úgy hívják a kedvenc kecskémet, hogy Csepke. Még kecskét fejni is megtanultam. A baromfiudvarban voltak tyúkok, kakasok, csibék és libák. A csirkék olyan gyorsak voltak, nem tudtam megsimogatni őket.

Lengyel Erzsébet Anna 4.z alkotása

Makó Liza 2.b

Az én nyaram

Az iskola befejezése után egy hétig hittantáborban voltam. A tábort az iskolában Klári néni tartotta. Sok hittan mesét néztünk és gyakran kimentünk az udvarra focizni. Voltunk a Békás-tónál a játszótéren, megnéztük a Református Kollégiumot és annak a könyvtárát is.

Júliusban Miskolcon voltunk nyaralni. Voltunk a barlangfürdőben, kipróbáltuk a miskolctapolcai bobot, amiben apával ültem. A helyi kisvasúttal elutaztunk a Garadna-völgybe. Elmentünk még Lillafüredre is, ahol megnéztük a híres Palotaszállót és a függőkertet. Sok élménnyel tértünk haza.

Augusztusban repülővel utaztunk Korfura. Ez volt az első repülős utazásom. Az unokatestvéreink is jöttek velünk. Én az ablak mellett ültem és láttam a fel- és leszállást, ami nagyon tetszett. A tenger hatalmas volt és gyönyörű kék. A vize pedig nagyon sós. Elutaztunk a sziget fővárosába is. Voltunk egy nagy erdőben és egy hajókiránduláson is részt vettünk. Ott láthattunk egy szép vízi barlangot. A hajón finom ebédet ettünk és egy nagy fánkot. Több napot töltöttünk a tengerparton. Gyönyörű kavicsokat gyűjtöttem. Az utazásunk végén sok új élménnyel gazdagodtunk.

Boboka Lénárd 2.b

Szücs Flóra 3.c alkotása

A szüreti mulatság

Az Immánuel Otthonban dolgozik anyukám, ahol szüreti mulatságot rendeztek a gyerekeknek. Megkért, hogy citerázzak, amit örömmel elvállaltam.
Szeptember 23-án reggel már a Noé bárkája teremben gyakoroltam. Itt összebarátkoztam Zoéval és Dórival. Aztán átmentünk a Csicsergőkbe. Sajnos ott kellett hagynom a lányokat, mert ki kellett mennem az udvarra, hogy beállítsák a mikrofont.
Amikor elkezdődött a mulatság, ott kellett hagynom Zoét. Eljátszottam a dalokat többször is, és segítettem Dórinak a szüretelésben. Miután leszedtük a szőlőt, elkészítettük a mustot, amit megkóstoltunk. Az anyukámtól kaptam fél liternyit. Nagyon nagy volt az eszem-iszom. Megettem két zsíros kenyeret is. Az ebédeltetésben sokat segítettem Zoénak. Az aulában játszottunk, táncoltunk és énekeltünk. Még népi táncosok is voltak.
Bár újra élhetném azt a napot!

Bakó Anna 4. a osztály

A farkas, a róka és az egér

Egyszer volt, hol nem volt, a legkerekebb kerek erdő mélyén élt egy kisegér. Ez az egér a faluból menekült, mert a ház lakói sajnos vettek egy macskát. Szegény kisegérnek attól a perctől kezdve, ahogy a macska betette a lábát a házba, egy perc nyugta sem volt! Mit volt mit tenni, világgá ment.
Az erdőnek, ahová menekült, két rettegett ura volt: a farkas és a róka. A két nagyúr jó barátok voltak, csupán egy baj akadt: sok volt a hatalmuk, de annál kevesebb a bölcsességük.
Egyszer, amikor a birodalmukban járőröztek, meglátták az egeret. A farkas ugrott egyet, és hopp, máris a markában remegett a szürke bundás egérke.
Nagy vidáman hazavitték, és feltettek főni jó sok zöldséget a fazékban:
- Na, barátom, Róka koma, ma jó kis egérhúsleves lesz vacsorára! – simogatta a pocakját a Farkas.
Az egér, aki a tűzhely mellett egy ketrecben kuporgott eközben megpróbált egy jó kis menekülési tervet kovácsolni.
Ám a Róka úr hirtelen felkiáltott:
- Kész a zöldség, jöhet a husika!
A foglyot kiszedték a ketrecből, mire a gondolataiba mélyedt egérke hirtelen ráébredt, hogy az álmodozás ideje lejárt, cselekedni kell, különben soha többet nem lesz szüksége az eszére!
Kiugrott nagy hirtelen a róka mancsából, és uccu neki, vesd el magad, futott a résnyire nyitva maradt ajtó felé!
De a farkas résen volt és elkapta a szabadság felé iramló egérkét!
- Ej, te, miért nem vigyázol jobban? – dorgálta a rókát.
- Bocsáss meg, Farkas koma, nem gondoltam, hogy ilyen fürge! – mentegetőzött a róka.
- Na, jól van, máskor jobban figyelj, de most gyere, segíts feldarabolni!
- Feldarabolni? De hát minek? – értetlenkedett a róka.
- Hogy hogy minek? Hát azért, hogy miután megetted, ne futkározzon a hasadban! – oktatta ki a farkas a rókát.
- Nahát, Farkas koma, te mindenre gondolsz! Áldom az eszedet, milyen okos barátom is van nekem! – hízelgett a róka.
A farkas büszkén kidüllesztette a mellkasát, jól kihúzta magát, hogy mindenki lássa, hogy ő milyen okos!
Az egérnek eközben remek ötlete támadt! Meg is szólította a farkast:
- Ó, hatalmas Ordas uraság, bizony az ön kiváló eszére most is szükség lesz!
- Csakugyan? – kérdezte a farkas, és igyekezett magát még inkább kihúzni.
- Igen, igen – hadarta az egérke- Most azt kell eldönteniük, hogy hogyan fognak rajtam megosztozni, mikor egyiküknek sem vagyok elég a fél fogára sem!
No, erre aztán lett nagy ordibálás, hangzavar. Egyszerre kezdett kiabálni a róka és a farkas:
- Enyém a combja!
- Dehogy a tied, mikor én kaptam el!
- Micsoda?! Hiszen én vettem észre először!
- De el is engedted, te nagy mamlasz!
- Én mamlasz? Hát akkor te meg egy utolsó kutya vagy!
A farkas felvonyított tehetetlen dühében.
Az egérke ezt már nem hallotta tisztán, mert éppen ekkor futott ki az ajtórésen át.
Még egyszer visszanézett, nem követik-e, de csak egy gomolygó fekete-vörös szőrgombócot látott, ahogy a két „jóbarát” egymást püfölte.
Az egérke berohant az első bokor alá, és a hasát fogta nevettében.

Balogh Barbi 4.d alkotása

A róka és farkas elfáradva a verekedésben, ekkor jöttek csak rá, hogy a vacsora már messze jár, és bizony ma is üres hassal kell nyugovóra térniük.
Ha az egérke el nem szaladt volna, ha a róka ügyesebb lett volna, ha a farkas szerényebb lett volna: az én mesém is tovább tartott volna.

Kormos Dávid 5. c

Gyermekkor

Gondtalanul élvezni, amit a nap adott:
Ez a gyermekkor.
Játszani, nevetni és a világot önfeledten szemlélni.
Eleinte kényelmes:
nincs, aki nógat; nincs, aki elvár,
hisz olyan kicsi vagy, túl fiatal mindenhez.

De később, mikor nem kérik ki a véleményed,
mégis szeretned kellene, amit kaptál,
mikor már az sem számít, hogy gyerek vagy,
és nem szereted a zöldséget, a korai lefekvést,
nem akarsz sapkát hordani, és szolfézsra járni,
akkor már nem olyan élvezetes az egész.

Már csak várnod kell, hogy vége legyen,
hogy a gyerekből végre felnőtt legyen.

És ha elszállnak az évek, akkor ráébredsz:
felnőttként sem kérik ki a véleményed,
nem számít, hogy nem szeretsz számlát fizetni,
lakást festetni és a gyerekkel vitatkozni,
hogy egyen zöldséget, feküdjön le korán,
vegyen fel sapkát és járjon szolfézsra.

Gáspár Abigél 6.b

Böszörményi Bogi 3.c alkotása

Űrös kisokos - 1. rész

ARTEMIS program:
Először is kezdjük ott, hogy megnézzük a rakéta felépítését!
A rakétának (SLS, Space Launch System) 4 darab RS 25D hajtóműve van, ugyanaz, mint az űrsiklóknak. A rakéta szilárd hajtóanyaggal működik. Szintén az űrsikló–programban használt a (narancssárga) mag fokozat, ami a rakétába beépített üzemanyagtartály továbbfejlesztett változata. A két szélső (fehér) gyorsítórakéta, mint ahogy a rakéták egyes fokozatai (lépcsői), miután kiürültek, a tengerbe zuhannak. Az Orion Űrhajót az ESA (Európai Űrügynökség) és a NASA (Amerikai Űrügynökség) közösen tervezte és gyártotta. Sokan hallhattátok, hogy a rakéta indítását már sokszor elhalasztották, és még mindig nem lőtték ki. Pl. A Columbia űrsikló STS-35-ös küldetésénél elsőként 1990. május 16-ra tervezték a kilövést, ám elhalasztották 30-ra. Később újra elhalasztották, előbb június 12-re, majd augusztus 9-re. Ám a rendszerben újabb hibát észleltek, ezért szeptember 6-ra helyezték át a küldetést. Szivárgás miatt ismét nem indulhatott el, az újabb időpont szeptember 18-a lett, ám aznap egy ÓRIÁSI hurrikán (Klaus hurrikán) miatt kudarcba fulladt a kilövés. Újabb 4 hét telt el, csakhogy ekkor már meg kellett várni az STS-38 küldetés végét. Végül a Columbia űrsikló csak 1990. december 2-án indult el, sikeresen teljesítve küldetését. De szerintem térjünk vissza az SLS-hez! Először is nézzük meg a holdkörüli pályáját. A Holdtól számított legtávolabbi pályája: 114.667 km, amit Távoli Retrográd Pályának nevezünk (T.R.O.). A legközelebbi pálya: 4.249 km. És ne felejtsétek el majd megnézni az SLS kilövést! Végül egy érdekesség: 2022. október 5-én elhalasztás nélkül kilőtték a SpaceX Crew Dragon űrhajóját, ami 28 óra múlva sikeresen dokkolt az ISS-en (Nemzetközi Űrállomás). Remélem, sokan láttátok!

Szilágyi Vince 3.a alkotása

Szilágyi Vince 3.a

Csipkebogyó az egészségért és a szépségért

A csipkebogyó a vadrózsa (Rosa canina) és a japán rózsa (Rosa rugosa) gyógyhatású áltermése, népies nevei: csipke, csitkenye, hecsedli.

A csipkebogyó az első őszi fagyok idején érik be. A termés színe eleinte narancssárga, azaz még nem egészen érett. Ha sötét mélyvörös, és már puha a húsa, akkor pedig túlérett.

Legismertebb fogyasztható formája a csipkebogyótea:
A kocsánynál vágjuk le a termést, vágjuk félbe, majd távolítsuk el a magokat és a szőrös magbelet. A bogyót nem szabad forró vízben áztatni, mert a C-vitamin már 50 °C fok körül megsemmisül.

Érdekességek a csipkebogyóról:
Magjából csipkebogyó-olajat is készítenek, amely csökkenti a sebek nyomait, és enyhíti a napégést.

Csökkenti a hajszálerek sérülékenységét, így késlelteti a bőr öregedését.

A csipkebogyóolaj ápolja a száraz, hámló, viszkető gyulladásra hajlamos bőrt.

Felhasználják még más olajokkal keverve testápoló szerekhez (arcpakolás, szemránckrém stb.)

A bogyók a szedés utáni napon, vagy meleg, száraz helyen megszárítva hosszabb ideig (akár egy évig) is felhasználhatók maradnak.

Csipkebogyóból liszt is készíthető, amely ínséges időkben szükségeledelként szolgált, háborús körülmények között sokan házilag is kenyeret vagy pogácsát sütöttek belőle. Jelenleg a csipkebogyóliszt a reformkonyha egyik népszerű alapanyaga.

Csipkebogyó lekvár recept:

Hozzávalók 4 kg csipkebogyó, 2 kg kristálycukor, 1 késhegynyi nátrium-benzoát (üvegenként)

Elkészítés: A csipkebogyókat alaposan megmossuk, majd késsel mindkét végüket levágjuk. A megtisztított bogyókat egy nagy fazékba tesszük és felöntjük annyi vízzel, hogy 2-3 ujjnyira ellepje. Forrástól számítva egy órán keresztül lassú tűznél főzzük, időnként megkevergetjük (könnyen leragad). A megfőtt csipkebogyókat egy nagyon finom lyukú szűrűn át egy evőkanál segítségével kétszer átpasszírozzuk, hogy megszabaduljunk a héjtól, a magoktól és a belsejében megbúvó apró szúrós szőröktől. 1 kg préselményhez 50-60 dkg cukrot adunk. A cukor felolvadását követően még 20 percig főzzük. A kész lekvárt üvegekbe töltjük, tetejükre késhegynyi nátrium benzoátot szórunk, lezárjuk, majd száraz dunsztban hagyjuk kihűlni.

Minden kedves Lajtorja Olvasónak jó egészséget kívánok!

Szabó Gerda 6.c

Csitkenye

Sokszor szoktam menni,
Csipkebogyót szedni-
Nagyon tövises a bokor,
Megszúrja a kezem olykor.

Piros csipkebokron
A termés ragyogjon!
Mindig mikor megyek,
Kosárkába szedek.

Leszedem a bogyóit,
Megfőzöm csodáit.
Vörös csitkenye virága,
Jó ízt ad a teámnak.

Dobi Regina, Makkai Fruzsina 6.c

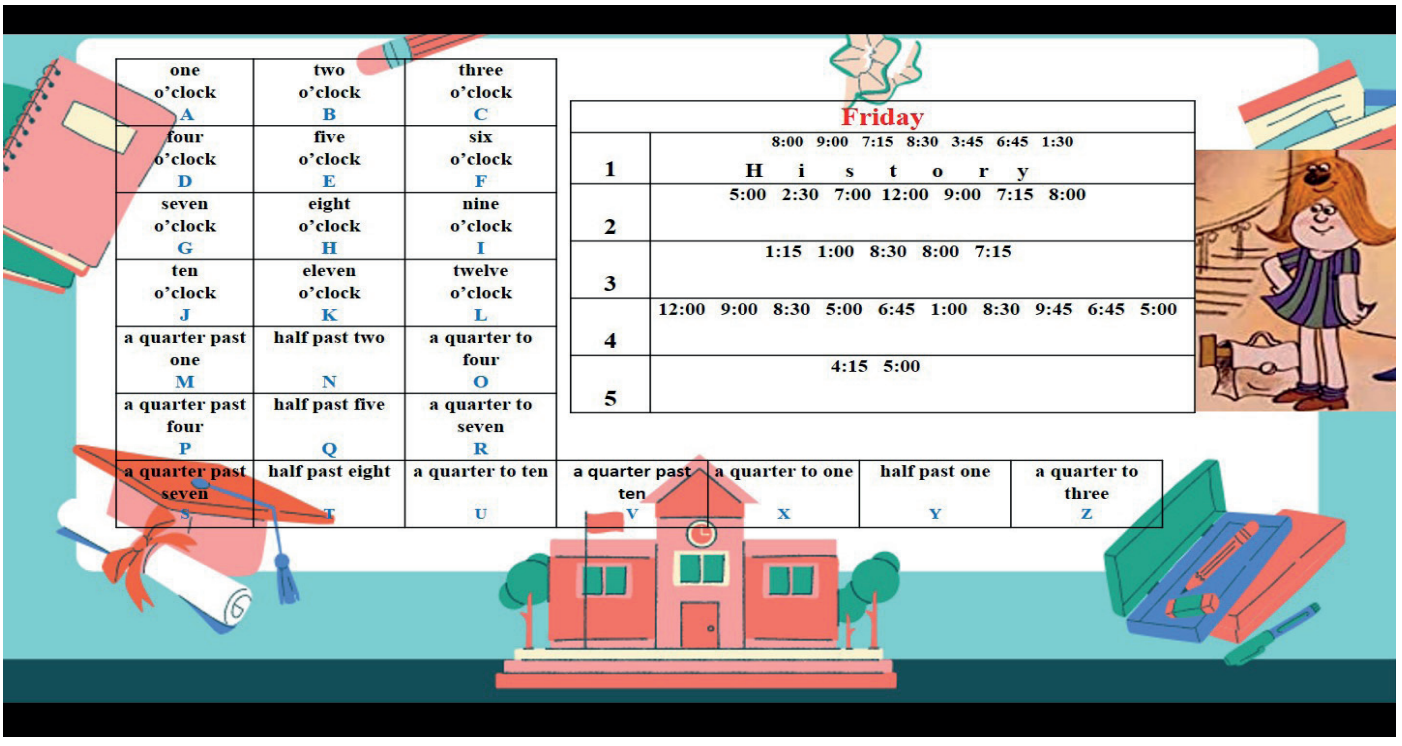

Keszthelyi Bella Véda 4.z alkotása

English Corner

Péntek van és Picur otthon hagyta az órarendjét. Segíts neki és Pom Pomnak megfejteni az angol rejtvényt, amiből kiderül, hogy milyen órái lesznek.

Szima Anikó

Kézműves rovat - Süni só-liszt gyurmából

Anyagszükséglet:
só-liszt gyurma
tökmag
száraztészta (kicsi orsó)
szárított sárga- és zöldborsó szemek
alkoholos filc

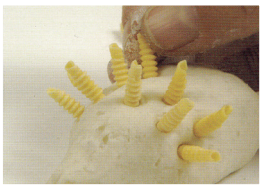
1. A só-liszt gyurmából sünformákat készítünk.

2. A tüskéi lehetnek tökmagból. Ezeket szépen egyenletesen elosztva tűzzük bele a gyurmába.

3. A második sünt tésztával díszítsük. Szeme és orra szárított sárga- és zöldborsó. Rajzoljunk nekik bajuszt filctollal. Ha elkészültünk, szárítsuk meg tüskéseinket a fűtőtesten vagy szobahőmérsékleten. Ezek a sünik garantáltan nem szúrják meg a kezünket!

Lapozgató

Erich Kästner: A két Lotti - Móra Könyvkiadó, 2019.

Így ősszel az ember szívében gyakran fel-felvillan néhány nyári emlék, melyeket a családdal, és a barátokkal élt meg. És hogy miért is említetem meg a nyarat? Ez az évszak mindig rejteget magában valami izgalmat, és kalandot, vagy történnek meg olyan dolgok, melyek megváltoztatják az életünket. A könyvünkben két kilenc éves lány története íródik át, mely egy gyermeküdülői „nagy találkozással" kezdődik.
Történetünk eleje egy mesebeli hegyes vidékre varázsol bennünket, ahol lányok táboroznak, köztük a virgonc Luise Pallfy is. A vidám szórakozást azonban különös esemény zavarja meg, hiszen egyik délután húsz új kislány érkezik. Köztük van Lotte Körner, aki megszólalásig hasonlít Luisére. A két lány nem ismeri egymást, egymás szöges ellentétei, akik eleinte kerülik egymást, mint macska a vizet. Hiszen az mégiscsak furcsa, hogy egy kislányról kiderül, hogy nem egy van belőle, hanem kettő…
De nem sokkal később fegyverszünetet kötnek egymással, és olyan titokra derül fény, mely rendkívülinek mondható. Hogy mi is ez a titok? Na, jó nem húzom tovább, szóval Luise és Lotti…IKREK. A két fél egymásra talál, és ezután elválaszthatatlanok lesznek. Úgy élték le ezt a kilenc életévüket, hogy nem tudtak egymásról. Szüleik szétszakították őket, Luisenek csak az apukája van, Lottenek pedig csak az anyukája, kik ennyi éven át hallgattak.

Most jön csak az igazi izgalom! Tudom-tudom elég ennyi izgalom egyszerre, na de felteszem a kérdést. Gondoltatok-e már arra, hogy milyen lenne egy ikertestvér, akivel összekutyulnak, és akivel helyet cserélhetnétek? Az ikrek erről nem csak gondolkoznak, hanem egy komolyabb dolgot tervelnek ki. Méghozzá, hogy ki akarják békíteni az elvált szülőket, s ezért szerepet cserélnek. Hogy hogyan sikerül a tervük, és, hogy milyen nehézségekkel kell megküzdeniük az elcserélt életükben, azt nem árulom el, legyen ez az én titkom. Viszont arról biztosíthatlak, hogy lesz benne sok „poste restante" (ha elolvasod megtudod, hogy mi ez a felettébb furcsa idegenszó), tömérdek bundás palacsinta, kacaj és pityergés.
A mű nemcsak könyvben, hanem online módon is elérhető: http://www.literart.org.ro/files/A-ket-Lotti.pdf
Aki a könyvet ajánlotta - Pál-Katona Lilla 3. évfolyamos tanító szakos hallgató

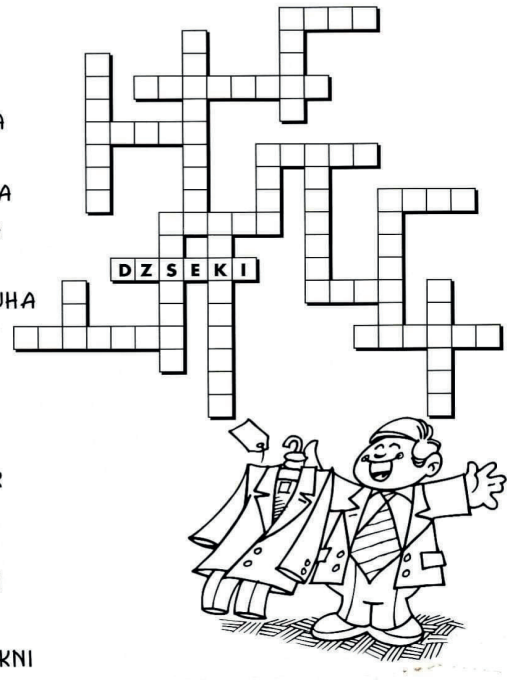
Salten, Felix (1869-1945): **Bambi. Ill.** Bertle, Hans (1880-1943) . Szeged, Könyvmolyképző, 2018. 203 p., ill., 21 cm
Ez a híres-nevezetes állattörténet újabb és újabb gyermekközönséget hódít meg magának. Egy őz élettörténete a könyv, "aki" megtanulja ösztönei szavát. Megismeri a szerelmet, a hímek párviadalát, a halált, anyja eltűnését, az erdő-mező megannyi más állatát, az előkelő szarvast, az ugribugri mókust, az ijesztő baglyot, a tücsköt és a pillangót. Megtanulja, hogy nem szabad törleszkedni az emberhez, és azt, hogy az ember sem mindenható, nem fölötte áll az állatoknak, hanem csak mellettük.
Ajánlom alsó tagozatos gyerekeknek.

Rejtvényes

A RUHATÁRAM

Írd be a húsz ruhadarab nevét a rejtvénybe!
Kiindulásul az elsőt mi írtuk a helyére.

FARMER
SAPKA
PÓLÓ
NADRÁG
SZOKNYA
KABÁT
HARISNYA
PIZSAMA
SORT
FÜRDŐRUHA
MELLÉNY
SÁL
BUGYI
KENDŐ
PULÓVER
DZSEKI
BLÚZ
KESZTYŰ
RUHA
BOKAZOKNI

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

